

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/51/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120202412
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8120202412.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Antónie Kandravej v právnej veci žalobcu: T. Š., M.. XX.XX.XXXX, Q. R., E.. G. Č.. XX proti žalovanému: G. R. - G. S., P. P. A. X, XXX XX U., I. XX XXX XXX, zastúpený: JUDr. Dušan Remeta, advokát, so sídlom Masarykova 2, 080 01 Prešov, IČO 42 039 720, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 20C/9/2020-119 zo dňa 8. augusta 2022, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný má nárok vo vzťahu k žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

- Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalobu zamietol. Druhým výrokom uložil povinnosť žalobcovi nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.
- Rozhodnutie právne posúdil okrem iného ust. § 129 ods. 1, § 130 ods. 1, § 131 ods. 1, § 132 ods. 1, § 134 ods. 1, ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).
- Žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie domáhal určenia, že je vlastníkom parciel K. XXXX/X zastavaná plocha a nádvoria o výmere 89 m², a parcely K. XXXX/X zastavaná plocha a nádvoria vo výmere 50 m², všetko k.ú. R., vytvorených Geometrickým plánom vyhotoveným č. XXX-X/XXXX, dňa 11.12.2002, I.. U. K., úradne overeným dňa 30.01.2003 pod č. XXXX/XXXX.
- Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 31.05.2021, č.k. 20C/9/2020-74 žalobu žalobcu zamietol z dôvodu, že žalobca nenadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti uvedenej v žalobe, nakoľko právna predchodkyňa žalobcu nespĺnila podmienky pre vydržanie, zákonnú vydržaciu dobu 10 rokov.
- Po podaní odvolania žalobcom, odvolací súd uznesením č.k. 8Co/34/2021-103 zo dňa 25. apríla 2022 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie, že v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol, z akých dôvodov považoval za právne významný nadobúdaci titul, ktorým právna predchodkyňa uviedla pre začiatok plynutia vydržacej doby. Ustálenie začiatku ako aj konca vydržacej doby právnej predchodkyne žalobcu považoval odvolací súd za nepreskúmateľný, pre nedostatok dôvodov.

6. Po vrátení veci súd prvej inštancie vykonal dokazovanie a zistil, že žalobca na základe darovacej zmluvy napísanej na notárskom úrade T. I. N. dňa 24.09.2019 do notárskej zápisnice pod č. N XXX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX nadobudol od L. F. nehnuteľnosti v katastrálnom území R. v LV XXX rodinný dom súpisné číslo XXX na parcele KN-C XXXX, parcela KN-C XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 658 m², pod B 1 v celosti na jej mene. Ide o dar rodinného domu s príslušenstvom, ktorým je podpivničná letná kuchynka a hospodárska budova, vonkajšími úpravami, studňou, oplotením, pozemkom pod rodinným domom. L. F. (manželka žalobcu) nadobudla vyššie uvedené nehnuteľnosti na základe Zaopatrovacej zmluvy zo dňa 30.05.1996 od T. P. (svojho otca). Znalec I. R. F., ktorý vypracoval dňa 26.05.1996 znalecký posudok č. XX/XX vo svojom posudku v časti IV. vonkajšie stavby ohodnocoval v posudku aj letnú kuchyňu ako solo stavbu na dvore spojenú so šopou z roku 1967. Dňa 30.01.2003 bol vypracovaný geometrický plán I. U. K.. Tento v geometrickom pláne rozdelil parcelu - parcelné číslo XXXX o výmere 544 m², na 3 parcely : parcelu č. XXXX/X a č. XXXX/X, XXXX/X, ku ktorým sa žalobca domáha určenia vlastníckeho práva. Z čestného prehlásenia zo dňa 07.12.2020 vyplýva, že I. U. K. odovzdal L. F. a T. F. geometrický plán v januári XXXX (č.I. 56 spisu).

7. Podľa výpisu z LV č. XXXX, okres U., obec U., Katastrálne územie R., je ako vlastníkom parcely C-KN XXXX zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 544 m², zapísaný žalovaný. Z kúpnej zmluvy (čl. 38 spisu) je zrejmé, že parcelu č. XXXX nadobudol L. P. od T. P. za kúpnu cenu 10.880,- Sk. Kúpna zmluva je datovaná 29.03.1993, jedná sa však o chybu v písaní, správne má byť 1994, keďže návrh na vklad bol podaný 31.3.1994. V návrhu na vklad sa už správne uvádza dátum 29.03.1994. Nájomnou zmluvou zo dňa 03.07.1995 prenechal L. P. parcelu č. XXXX do nájmu L. P..

8. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že právna predchodkyňa žalobcu nesplnila podmienky vydržania a to minimálne vydržaciú dobu 10 rokov, keďže táto jej začala plynúť 30.05.1996 (zaopatrovacia zmluva) a prestala plynúť v januári 2003. Ak by aj súd vychádzal z výpovedí žalobcu, že si prevzali geometrický plán 01.06.2003, tak by nebola splnená podmienka 10 ročnej vydržacej doby. V prípade, ak by aj súd bol pripustil (hypoteticky) začiatok plynutia vydržacej doby od kúpnej zmluvy datovanej 29.03.1993, kde išlo zjavne o chybu v písaní, keď správne má byť 1994, keďže návrh na vklad bol podaný 31.03.1994 a v návrhu na vklad sa už správne uvádza dátum 29.03.1994, tak by nedošlo k splneniu podmienky vydržacej doby. Táto by právnej predchodkyňi žalobcu začala plynúť 29.03.1994 a prestala plynúť v januári 2003. Opäť súd dodáva, že ak by aj súd vychádzal z výpovedí žalobcu, že si prevzal geometrický plán 01.06.2003, tak ani v tomto prípade by nebola splnená podmienka 10 ročnej vydržacej doby. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že právna predchodkyňa žalobcu nenadobudla vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam a v zmysle zásady „nemo ad alium plus iuris transfere potest, quam ipse habet“ (nikto nemôže previesť viac práv, než má sám), nemohla previesť vlastnícke právo na žalobcu. Podľa názoru súdu prvej inštancie uvedenú zásadu možno prelomiť ochranou dobrej viery nadobúdateľa len celkom výnimočne, pokiaľ je nad akúkoľvek pochybnosť zrejmé, že nadobúdateľ je dobromyseľný, že vec riadne podľa práva nadobudol. V danom prípade však žalobca pri nadobúdaní nemohol byť dobromyseľný, keď ako je už uvedené vyššie, musel vedieť, že jeho manželka nie je vlastníčkou sporných nehnuteľností. Nakoľko nenadobudol vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, súd preto žalobu zamietol.

9. trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Dôvody pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP zo spisu nevyplynuli ani neboli v konaní tvrdené.

10. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňoval jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, v ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca namieta postup súdu prvej inštancie, ktorý bol podľa jeho názoru v rozpore s ust. § 181 ods. 2 CSP.

11. Súd prvej inštancie vyvodzoval začiatok plynutia vydržacej doby od dátumu uzavretia kúpnej zmluvy medzi prevodcom T. P. a nadobúdateľom L. P., ktorý ustálil na deň 29.03.2004 po tom, čo konštatoval, že kúpna zmluva je síce datovaná 29.03.1993, jedná sa však o chybu v písaní, správne má byť 1994, keďže návrh na vklad bol podaný 31.03.1994. V návrhu na vklad sa už správne uvádza dátum

29.03.1994. Uvedené skutkové zistenie, ku ktorému dospel súd prvej inštancie je minimálne predčasné a nezodpovedá vykonanému dokazovaniu.

12. Odvolateľ v ďalšej časti podaného odvolania uviedol, že vo vzťahu k otázke dobromyseľnosti je dôvodné poukázať, že zaopatrovacou zmluvou a zmluvou o zriadení vecného bremena napísanou do notárskej zápisnice dňa 31.05.1996 pod č. N XXX/XX, Nz XXX/XX sa právna predchodkyňa žalobcu (manželka) zaviazala poskytnúť svojmu otcovi - prevodcovi nehnuteľnosti - zaopatrenie spočívajúce v zabezpečení nákupov, upratovaní, varení celodennej stravy, ako aj ošetrovaní v chorobe. Zároveň pre otca bolo zriadené vecné bremeno spočívajúce v doživotnom bývaní v rodinnom dome.

13. Za uvedenú opateru jej otec previedol nehnuteľnosti špecifikované v bode II. notárskej zápisnice, okrem iného aj vedľajšie stavby, ktoré sa nachádzajú práve na parcele, ku ktorej žiada určiť žalobca vlastnícke právo. V konaní bolo preukázané, že časť parcely, na ktorých stoja vedľajšie stavby - kuchynka, šopa, oplotenie - tvoria s rodinným domom jeden funkčný celok. Takto boli v dobrej viere užívané nielen T. P., manželkou žalobcu a nakoniec aj samotným žalobcom. Rozhodnutie súdu je reštriktívne a formalistické, ktoré nezohľadnilo všetky podstatné skutočnosti.

14. Žalobca v podanom odvolaní ďalej poukázal na Zameranie skutočného stavu parciel XXXX a XXXX zo dňa 12.04.2018, č. zákazky XXX/XXXX zhotovený I. Q. - Y. pre účely súdneho konania sp.zn. 17C/12/2015, podľa ktorého výmera parcely K. XXXX, k.ú. R. má 622 m², nie doposiaľ uvádzaných 544 m² a podľa tvrdenia žalobcu, z citovaného geometrického plánu vyplýva, že parcela XXXX/X a XXXX/X je neznámeho vlastníka a žalovaný nie je vlastníkom parcely XXXX/X a XXXX/X. Nevykonaním navrhovaných dôkazov bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý súdny proces. Žiadal odvolaním napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V prílohe odvolania predložil Geometrické plány z rokov 2002, 2012, 2018, žiadosť o odročenie pojednávania, kúpna zmluva z 29.03.1994 podpisová časť, zápis do katastra nehnuteľnosti, uznesenie o dedičskom konaní 39D/818/2021-23, fotodokumentáciu.

15. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že žalobca prepísal pôvodné odvolanie zo dňa 01.07.2021, ktoré doplnil o nové skutočnosti. Súd procesne postupoval v súlade so zákonom a riadne, zrozumiteľne a logicky vyhodnotil podmienky vydržania. Súd riadne odôvodnil aj svoje rozhodnutie, prečo zamietol ďalšie návrhy žalobcu na dokazovanie. Žalovaný v plnom rozsahu poukazuje na všetky svoje doterajšie ústne prednesy a písomné podanie, najmä na jeho vyjadrenie k prvému odvolaniu žalobcu zo dňa 01.07.2021. Žalobca zjavne nepochopil, že ak bolo v doterajšom konaní preukázané, že jeho právna predchodkyňa (ale aj on sám) nebola dobromyseľná po zákonom stanovenú 10 ročnú vydržaciú lehotu, nikdy nemohli ona ani on nadobudnúť časť pozemku žalovaného a následne ho previesť na žalobcu. V konaní bolo dokázané, že žalobca s jeho manželkou (ich výpovedami v konaní 17C/12/2015) vedeli o tom, že letná kuchynka je na pozemku žalovaného ešte pred smrťou T. P. v roku 2002. Parcela XXXX bola vytvorená a do katastra zapísaná a zakreslená už v dávnej minulosti a nevznikla na základe žalobcom predkladaných GP. Pokiaľ žalobca poukazuje na dokument z 12.04.2018 vyhotovený I. L. Q., kde zameranie vykonal J. Q., dokument je z roku 2018 a vo vzťahu k oveľa skoršej vedomosti žalobcu a jeho právnej predchodkyne o tom, že letná kuchynka je postavená na pozemku žalovaného, nič nepreukazuje, nevyvracia a ani nemení. Vzhľadom na prezentované skutočnosti žalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

16. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

17. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

18. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

19. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Odvolací súd nezistil naplnenie tejto odvolacej námietky.

20. K námietke o nesprávnom právnym posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka naplnená nebola.

21. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu zistil, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel aj k správnym skutkovým zisteniam. Zároveň prejednanú vec správne právne posúdil. V priebehu odvolacieho konania žalobca nepredložil žiaden dôvodný argument, ktorý by mal súvis s prejednanou vecou do tej miery, aby bol spôsobilý priniesť pre odvolateľa priaznivejšie rozhodnutie.

22. K odvolacej námietke uplatnenej žalobcom o vzťahu k procesnému postupu súdu prvej inštancie, ktorým porušil jeho práva na spravodlivý súdny proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), keď nepostupoval v súlade s § 181 ods. 2 CSP, tým, že súd neuviedol predbežné právne posúdenie veci a neuviedol, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná, odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod nebol v konaní naplnený.

23. K problematike porušenia práva na spravodlivý súdny proces vyjadrila názor tak právna veda ako i judikatúra súdov, na ktorú odvolací súd poukazuje: „Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porovnaj IV. ÚS 252/04) „Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi „(porovnaj I. ÚS 50/04). „Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali

alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania“ (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03) (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23. 11. 2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010).

24. Žalobcovi nebol neznámy predbežný záver súdu, ktorý vyplýval aj z rozhodnutia súdu prvej inštancie zo dňa 31.05.2021, a taktiež názor odvolacieho súdu, ktorý rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 31.05.2021, č.k. 20C/9/2020-74 uznesením sp.zn. 8Co/34/2021-103 zo dňa 25. apríla 2022 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) vykonal opätovne dokazovanie podľa pokynu odvolacieho súdu, ktorý bol stranám sporu známy. Žalobcom uvedené odvolacie námietky týkajúce sa nedodržania postupu súdu prvej inštancie v uvedenom ustanovení § 181 ods. 2 CSP nie sú takými vadami, ktoré by zakladali zmätočnosť rozhodnutia a nie sú podľa názoru odvolacieho súdu procesnou vadou, ktorou by súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

25. Žalobca sa žalobou domáhal určenia vlastníckeho práva k parcelám K. XXXX/X a XXXX/X, k.ú. R., titulom vydržania vlastníckeho práva právnou predchodkyňou žalobcu a to so započítaním vydržacej lehoty jej právneho predchodcu, otca T. P., so začiatkom od doby, keď T. P. mal previesť na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 29.03.1993 (správne 1994) parcelu K. č. XXXX, druh parcely záhrady, k.ú. R. na syna L. P..

26. Podľa § 129 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba. Držať možno veci, ako aj práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.

27. Podľa § 130 ods.1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

28. Podľa § 132 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom. Ak sa vlastníctvo nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu, nadobúda sa vlastníctvo dňom v ňom určeným, a ak určený nie je, dňom právoplatnosti rozhodnutia.

29. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

30. Podľa § 134 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca. Pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

31. Kto je držiteľom oprávneným upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 130 ods. 1. Podľa tohto ustanovenia, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

32. Vydržanie vlastníckeho práva je jeho nadobudnutie v dôsledku kvalifikovanej držby veci vykonávanej po zákonom stanovenú dobu. Funkciou vydržania je umožniť nadobudnutie vlastníctva držiteľovi, ktorý vec dlhodobo ovláda v dobrej viere, že je jej vlastníkom, pričom táto dobrá viera je podľa platnej úpravy daná so zreteľom na všetky okolnosti. Opakom ovládania veci držiteľom je nečinnosť vlastníka. Vydržanie tak hojí najmä vady alebo nedostatok nadobúdacieho titulu. V prípade, že zmluva je neplatná pre vadu, o ktorej nemohol nadobúdateľ pri zachovaní obvyklej opatrnosti vedieť, alebo ak tu výnimočne titul vôbec nie je a nadobúdateľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že tu titul je, stane sa nadobúdateľ veci jej oprávneným držiteľom a pri splnení ďalších podmienok ju vydrží. Účelom vydržania je uviesť do súladu dlhodobý faktický stav so stavom právnym. Okrem spôsobilého predmetu vydržania a spôsobilého subjektu vydržania základnými predpokladmi vydržania sú oprávnená držba a nepretržitosť tejto oprávnenej držby počas celej zákonom stanovenej doby. V zmysle ust. § 129 ods. 1 a § 130 ods.

1 Občianskeho zákonníka oprávneným držiteľom je ten, kto nakladá s vecou ako s vlastnou a je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí.

33. Držba je faktický stav, pri ktorom má držiteľ vec vo svojej moci, užíva ju a požíva plody a úžitky z nej, disponuje ňou, prípadne vykonáva činnosť, ktorá pripúšťa trvalý alebo opätovný výkon. Tvrdenie držiteľa, že mu vec patrí a že s ňou nakladá ako s vlastnou, musí byť podložené konkrétnymi okolnosťami, z ktorých možno usúdiť, že toto presvedčenie držiteľa bolo po celú vydržaciú dobu dôvodné. Oprávneným je držiteľ, ktorý je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí. Neoprávneným je teda držiteľ, ktorý so zreteľom na všetky okolnosti nie je (nemôže byť) dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí.

34. Dobromyseľnosť držby zaniká v momente, keď sa držiteľ oboznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne boli spôsobilé vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec patrí.

35. Vydržanie patrí ku všeobecným originálnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva a pojmovo predstavuje nadobudnutie vlastníckeho práva v dôsledku kvalifikovanej dlhodobej držby oprávnenou osobou, ktorá nie je vlastníkom. Podmienkou vydržania je oprávnená držba spôsobilej veci trvajúca po zákonom stanovenú vydržaciú dobu. Podľa konštantnej judikatúry oprávnená držba predpokladá, že držiteľ je v dobrej viere, že mu vec alebo právo patrí a že je v tejto dobrej viere so zreteľom ku všetkým okolnostiam. Uvedené podmienky musia byť splnené súčasne. Dobrá viera spočíva v presvedčení držiteľa, že je vlastníkom veci, ktorú drží, alebo subjektom práva, ktoré vykonáva, prípadne, že sú dané právne skutočnosti, ktoré majú za následok vznik vykonávaného práva. Dobrá viera je vnútorný, psychický stav držiteľa. Zo zákona vyplýva, že nestačí prostá subjektívna dobrá viera. Oprávnený držiteľ musí byť v dobrej viere so zreteľom ku všetkým okolnostiam. Dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať aj na okolnosti, za ktorých vôbec mohlo vecné právo vzniknúť, teda aj na právny dôvod (titul), ktorý by mohol mať za následok vznik toho práva, vydržanie ktorého sa tvrdí. Dobromyseľnosť oprávneného držiteľa musí byť daná už pri vzniku držby a potom po celý priebeh vydržacej doby.

36. V prejednávanej veci žalobca nadobudol titulom darovacej zmluvy od svojej manželky napísanej na notárskom úrade T. I. N. do notárskej zápisnice dňa 24.09.2019 pod č. M Nz XXXXX/XXXX nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX k.ú. R. ako parcela K. XXXX zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 658 m², na nej stojací rodinný dom súp. č. XXX s podpivničenou letnou kuchyňou, hospodárskou budovou, vonkajšími úpravami, studňou, oplotením, pozemkom pri rodinnom dome. Predmetné nehnuteľnosti manželka žalobcu nadobudla titulom Zaopatrovacej zmluvy zo dňa 30.05.1996, od svojho otca, T. P.. Podľa Čl. II Zaopatrovacej zmluvy predmetom zmluvy boli nehnuteľnosti v celosti v k.ú. R., vedené na LV č. XXX parc. č. XXXX - zastavaná plocha o výmere 658 m², ku ktorým je zapísané vlastnícke právo pod B/1 na T. P. v celosti, pričom sa jedná o rodinný dom s.č. XXX, studňu, oplotenie, vedľajšie stavby, vonkajšie úpravy, trvalé porasty a pozemok.

37. Kúpnu zmluvou zo dňa 29.03.1993 (v návrhu na vklad uvedený dátum 29.03.1994) nadobudol L. P. od svojho otca, T. P. nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX, k.ú. R. ako parcela K. XXXX, záhrada o výmere 544m².

38. V súčasnosti vlastníkom tejto nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXXX je žalovaný, titulom kúpnej zmluvy pod č. V XXXX/XXXX, vklad povolený dňa 07.01.2020.

39. Predmetom sporu v tomto konaní je pozemok, na ktorom je postavená letná kuchyňa spolu so šopou, ktoré tvoria jeden funkčný celok s pozemkom na ktorom je postavený rodinný dom a tieto stavby aj s pozemkami boli právnymi predchodcami užívané a vlastnené. Žalobca žiada určiť, že je vlastníkom parcel K. č. XXXX/X a XXXX/X podľa Geometrického plánu č. XXX-X/XXXX overeného Správou katastra dňa 30.01.2003 titulom vydržania jeho právnej predchodkyne vo vydržacej dobe 10 rokov so započítaním vydržacej doby právneho predchodcu.

40. Žalobca namieta záver súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že kúpna zmluva, ktorou nadobudol L. P., právny predchodca žalovaného parcelu č. XXXX od svojho otca, T. P., a ktorej časť je predmetom tohto sporu, bola podpísaná 29.03.1994. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že v Návrhu na povolenie vkladu do katastra nehnuteľností sa uvádza správny dátum 29.03.1994 a zároveň návrh na vklad do katastra nehnuteľností bol podpísaný 31.03.1994. Preto mal za to, že ide o chybu v

písaní, keď je kúpna zmluva datovaná 29.03.1993. Žalobca tvrdí, že kúpna zmluva bola podpísaná tak ako je na nej uvedené 29.03.1993, avšak svoje tvrdenie nepreukázal.

41. Odvolací súd sa stotožňuje s prijatým záverom súdu prvej inštancie že v dátume kúpnej zmluvy je chyba v písaní a správne má byť uvedený dátum 29.03.1994. Uvedené vyplýva z obsahu spisu - Návrhu na povolenie vkladu do katastra nehnuteľností zo dňa 29. marca 1994, kde sa účastníci správneho konania odvolávajú na Kúpnu zmluvu zo dňa 29.03.1994 a podpisy účastníkov kúpnej zmluvy boli overené na Obvodnom úrade U. dňa 31.03.1994. Z obsahu Kúpnej zmluvy Čl. II vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na kúpnej cene 10880,- Sk a podľa Čl. III. kúpnej zmluvy sa kupujúci zaviazal zaplatiť dohodnutú cenu predávajúcemu v lehote desať dní od podpisu kúpnej zmluvy. Kupujúci, L. P. zaplatil v zmysle zmluvy predávajúcemu T. P. dohodnutú kúpnu cenu 10 880,- Sk poštovou poukážkou dňa 12.04.1994 (č.l. 39 spisu). Vzhľadom na predložené dôkazy odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že Kúpna zmluva bola účastníkmi zmluvy podpísaná dňa 29.03.1994 a na zmluve uvedený rok 1993 je chybou v písaní.

42. Žalobca v návrhu tvrdil, že jeho právna predchodkyňa sporné parcely XXXX/X a XXXX/X vydržala vo vydržacej dobe 10 rokov. Začiatok plynutia vydržacej doby k sporným častiam parcely odvodzoval od držby jeho právnej predchodkyne a právneho predchodcu manželky, otca T. P., ktorý sa chopil oprávnenej držby predmetnej nehnuteľnosti potom, ako stratil vlastnícke právo, tým, že Kúpnu zmluvou zo dňa 29.03.1993 (správne má byť 1994) previedol vlastnícke právo k parcele K. XXXX na svojho syna L. P. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané a v konaní nesporné, že T. P. až do svojej smrti v roku XXXX nerušene užíval parcelu XXXX a na nej stojace vedľajšie stavby.

43. S poukazom na vykonané dôkazy, fotodokumentáciu a opis terénu, a so zreteľom na Čl. II. Zaopatrovacej zmluvy je možné pripustiť tvrdenie žalobcu, že právny predchodca žalobcu T. P. bol v dobrej viere, že letnú kuchyňu postavil na parcele K. XXXX a v tejto viere aj túto nehnuteľnosť na právnu predchodkyňu žalobcu mal vôľu previesť.

44. Za tohto stavu, by bolo možné a spravodlivé začiatok plynutia vydržacej doby stanoviť od straty vlastníckeho práva a začiatku následnej držby nehnuteľností T. P., t.j. od podpisu kúpnej zmluvy dňa 29.03.1994.

45. Zákonnou podmienkou plynúcou z ust. § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka je mať nehnuteľnosť v oprávnenej držbe nepretržite desať rokov. Vydržacia doba právnej predchodkyne žalobcu začala plynúť prevodom vlastníckeho práva Zaopatrovacou zmluvou na právnu predchodkyňu žalobcu (30.05.1996).

46. Podľa § 134 ods.3 Občianskeho zákonníka je možné do vydržacej doby právnej predchodkyne žalobcu započítať aj oprávnenú držbu právneho predchodcu manželky žalobcu, T. P. od XX.XX.XXXX.

47. Vydržacia doba prestala plynúť v mesiaci január 2003, kedy podľa čestného prehlásenia I.. K. (č.l. 56 spisu), žalobca spolu s manželkou obdržal Geometrický plán č. XXX-X/XXXX, zo dňa 11.12.2002, vyhotovený I.. U. K.. V momente oboznámenia sa s Geometrickým plánom I.. K., museli žalobca a jeho manželka nadobudnúť pochybnosť a aj vedomosť, že nie je vlastníkom týchto parciel. V tomto momente prestala plynúť vydržacia doba. Keďže desaťročná vydržacia doba neuplynula, žalobca ani jeho právna predchodkyňa nemohla sporné nehnuteľnosti vydržať a takto nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ku ktorým sa žalobou domáhal určenia vlastníckeho práva.

48. Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie, že desaťročná vydržacia doba by neuplynula ani v prípade, ak by súd pripustil tvrdenie žalobcu, že s Geometrickým plánom I.. K. sa oboznámili až v mesiaci jún 2003. Zákom stanovená vydržacia doba desať rokov by uplynula až dňa 29.03.2004.

49. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že právna predchodkyňa žalobcu nenadobudla vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam a v zmysle zásady nemo plus iuris ad alium transfere potest, quam ipso habet nemohla previesť vlastnícke právo na žalobcu, preto súd rozhodol správne ak žalobu ako nedôvodnú zamietol.

50. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav vecí, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalobcu za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok v zmysle ustanovenia § 387 CSP potvrdil ako vecne správny.

51. trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 odsek 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

52. výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

53. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).